

Kritika - Iceman

2012 szeptember 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Casino, Nagymenők, Keresztapa-trilógia, Sebhelyesarcú, és a többi, és a többi, sorolhatnánk még hosszú sorokon keresztül, majd joggal tehetjük fel magunknak a kérdést a „The Iceman” c. filmet meglátva: mégis mi újat tudnak még nekünk ebben a műfajban nyújtani?

Mi az az új szikra, érdekesség, újdonság, amivel becsábítanak minket a moziba századjára is, hogy megnézzünk még egy olyan filmet, amelyet már számtalanszor láttunk? A válasz nagyon egyszer?: semmit. A formula egyszer?en annyira elhasznált már (a mozgókép születése óta jelen van), hogy szinte képtelenség újdonságot, meglep? dolgot felmutatni. Ez teljes mértékben igaz a tárgyalt filmre is. Aki látta már a fent felsorolt filmeket, az semmin sem fog meglep?dni. Van itt párhuzamosan fejl?d? magánélet-szál, felemelkedés, korai évek, „maffiózóskodás”, öldöklés, sok vér, egyszer?en minden, ami egy ilyen filmhez kellhet. Azonban **ez egyáltalán nem azt jelenti, hogy az Iceman ne lenne jó, s?t.** Ariel Vroman rendez?n? ugyanis nem is kíván forradalmasítani, pusztán egy tökéletes filmre törekszik a saját m?faján belül, még akkor is, ha az már sokszor lerágott csont. És bár ez sokszor, sok mindenkinek nem sikerül, itt azonban mégis m?ködik.

A film alatt egyszer sem unatkoztam, hiába a már el?re látható fordulatok, kiszámítható végkifejlet, megszokott stilisztikai elemek. Pusztán élveztem azt, amit már annyiszor élveztem életem során. Az alkotás iskolapéldája annak a rendez?i gondolkodásnak, miszerint nem mindig van szükség forradalmasításra, újdonságra ahhoz, hogy egy film jó legyen (Bosszúállók, Viharsziget). Elég a lehet?ségeinket, a m?faji elemeket tökéletesre járni. Ha ez nem is minden esetben sikerül az Iceman esetében, a legtöbbször azért mégis betalál Vroman.

A színészgárda egyszer?en fenomenális, Wynona Ryder rég volt ilyen elb?völ?, melegséget árasztó jelenség a vásznon, és igen, akármennyire is hihetetlen, **Chris Evans és David Schwimmer tényleg benne vannak a moziban.** Színészi játéuk, és els?sorban eltorzításuk annyira meglep?en hiteles, hogy nekem is csak a vége felé sikerült rádöbennem, kiket is néztem mindvégig. Michael Shannon pedig mindenféle tekintetben a m? fénypontja, ezzel számomra végleg beírta magát az A-listás színészek közé, mindezt úgy, hogy közben kb. ugyanazt nyújtja, mint amit eddig is nyújtott pályafutása során (leginkább a Boardwalk Empire-ben). Csöndes, szikár, kemény, egyszer?en kifogástalanul, bámulatosan tökéletes, igazi „jégember”.

A mozi képi világa is nagyon meggy?z?, illik a film tónusához a kissé kiszívott, barnás színvilág, valamint nagyon tetszett a fényképezésmód is, mely a múlt képeit sokszor nagyon realistán, „belehelyez?sen” ábrázolta. Emellett a filmzene is nagyon hangsúlyos, felemel? végig a játékid? alatt, és meg kell mondjam, nekem talán a kedvenc elemem is az egész m?b?l. Talán itt érezhetünk némi (hangsúlyozom: némi) újdonságot is, ilyen zenét ugyanis még nem nagyon hallottunk maffiafilmben.

A film hibái között talán Ray Liottát említeném, aki már kicsit kezd belefáradni szokásos szerepébe (a fáradtság látszott rajta a velencei sajtótájékoztató után/alatt is), valamint a film egésze alatt halványan érezhet? egyfajta sietség, Vroman nem mindig engedi, hogy a cselekmények jobban, mélyebben kibontakozzanak, a film meglep?en rövid (98 perc). De ezek nem olyan er?s hibák, hogy bármit is levonjanak az Iceman értékeib?l, így is a pozitív felé d?l el a mérleg. Mindenképpen megéri megnézni/várni rá, egy újabb kiváló maffiafilmet sorolhatunk a nagy kedvencek mellé (vagy ha nem is melléjük, de mögöttük szorosán ott lohol ez a film is).

írta: *anthony711* - egy filmfesztiválon látta.

filmbuzi

Ajánló